

ת"פ (קריות) 40924-06-24 - מדינת ישראל נ' ליאור סלפק

ת"פ (קריות) 40924-06-24 - מדינת ישראל נ' ליאור סלפק/שלום קריות

ת"פ (קריות) 40924-06-24

מדינת ישראל

נגד

ליאור סלפק

בית משפט השלום בקריות

[04.11.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בעבירת תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); איומים (ריבוי עבירות), לפי סעיף 192 לחוק העונשין; וניסיון לתקיפה סתם, לפי סעיף 379 + 25 לחוק העונשין. על פי עובדות האישום הראשון, ביום 9.6.24 נסע הנאשם בכביש בין צומת אחיהוד לעכו כאשר אמו נוהגת והוא יושב במושב האחורי. בשלב מסוים עקפה את רכבם משאית בה נהג המתלונן וכאשר נעצרה עקב עומס תנועה, רץ לעברה הנאשם וניסה לפתוח את דלת הנהג ללא הצלחה בשל כך שהייתה נעולה. בשלב זה נתלה הנאשם על שמשות החלון שהיה פתוח בחלקו, דפק על השמשה, נדנד אותה והכניס את ידו דרך החלון וסטר לפניו של המתלונן. כתוצאה מכך נגרמה למתלונן אדמומית באף. בהמשך, חזר הנאשם לרכבו, נטל ממנו חפץ שמהותו אינה ידועה ודפק באמצעותו על שמשות החלון הימנית של המשאית ובהמשך ניסה לתקוף את המתלונן בכך שזרק את החפץ לכיוונו אך הוא לא חדר את השמשה הקדמית. הצדדים המשיכו בנסיעה ובזמן זה הוציא הנאשם את פלג גופו העליון מהחלון ואיים על המתלונן תוך שהוא מסמן לו לעצור בשוליים ועושה לעברו תנועה מגונה.

2. באישום השני מתואר כי בעקבות האירוע אמו של הנאשם עוכבה לחקירה באזהרה. בנסיבות אלו התקשר הנאשם ליומן תחנת המשטרה 81 פעמים בין השעות 00:02-00:20 ובמהלכן איים על היומנאי בפגיעה בגופו ובחיייהם של שוטרי משטרת ישראל ומשפחותיהם. כתב האישום המתוקן כולל ציטוטים ארוכים ולא אביא את הדברים במלואם. בתמצית יאמר כי דברי הנאשם כללו גידופים, ניבולי פה מכוערים ואיומים כגון: "אמא שלך חולת סרטן, אני מזיין אותך עם הטייזר...אני יאנוס אותך בתחת ובפה תקליט אותי ותביא את זה בפני שופט...מזיין אותך את אשתך ואת הילדים שלך...אם אני לא אגרום לכם להצטער אחד אחד.."; "אני מאחל לכם שתמותו אחד מדום לב אחד משחפת...אני יודע כתובות אני אבוא לכתובות שלכן...אני חי את זה זה הדרך שלי ואותכם אני אזיין בתחת...אל תדאג או ממטען או מרימון או מכדור אני מבטיח לך... אני אעשה את זה בשושו... אתם תהיו בשוק...אני אתן לכם להפגע דם דם אתה יודע מה זה דם...רעידות כל פעם שתכנס לניידת הרכב אתה תבדוק למטה...בבלוק תשים מצלמות תהיה לא יעזור לך...אני מטומטם פסיכופט על כל הראש"

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

3. ב"כ המאשימה הפנתה לעובדות כתב האישום המתוקן, הדגישה את חומרת האירועים וטענה כי הנאשם הסלים את האירוע תוך שעשה שימוש בחפץ ולא חדל ממעשיו אף לאחר המשך הנסיעה. כן הפנתה לאיומים כלפי השוטרים והדגישה את הערכים המוגנים שנפגעו ואת הצורך בהחמרת הענישה בעבירות אלימות בכביש ואיומים כלפי עובדי ציבור. ביחס למתחם הענישה נטען כי הוא נע בין 10-20 חודשי מאסר. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם הפנתה המאשימה לעבר הפלילי וטענה כי העבירות בוצעו זמן קצר לאחר שחרורו ממאסר.

4. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות האירוע, טען כי מדובר בעבירות ברף חומרה נמוך וכי הדברים באישום השני נבעו מתוך סערת רגשות. הסנגור ביקש לדחות את מתחם הענישה לו עתרה המאשימה ועתר למתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר. ברמה האופרטיבית עתרה ההגנה למקם את עונשו של הנאשם בחלקו הבינוני- נמוך של המתחם ולהסתפק במספר חודשי מאסר.

5. הנאשם בדברו האחרון ביקש סליחה על מעשיו, התנצל על דבריו כלפי השוטרים וציין שהיה בסערת רגשות ובלחץ. כן תאר את נסיבות חייו, הליכי שיקום שעבר ואת מצבו הבריאותי. הנאשם הרחיב על רצונו לשוב לחיק משפחתו ולעבוד, תאר את הקושי שבמעצר וביקש להתחשב במצבו.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. שני הצדדים עתרו לראות בכל העבירות מושא כתב האישום כאירוע אחד בהתאם למבחן הקשר ההדוק ואני מקבל טיעון זה. משכך ייקבע מתחם ענישה אחד המביא בחשבון את כל העבירות.

7. המקרה שלפנינו הוא עוד אחד מיני רבים אחרים המובאים בפני בית המשפט בעת האחרונה בו "מככב" מי שדרך נהיגתו של האחר לא מצאה חן בעיניו והוא החליט ללמדו לקח בדרך אלימה. למרבה הצער אירועים כגון אלו אינם חריגים או נדירים עוד ובתי המשפט נדרשים להם לא אחת. במקרה זה, חרה אפו של הנאשם מכך שהמתלונן, שנהג במשאית, עקף את הרכב בו נסע. גם אם אניח כי הנאשם סבר שהמתלונן נהג שלא כשורה (ואיני קובע כך וכתב האישום אינו מציין זאת) אין בכך כל נסיבה לקולה והדברים ברורים. הנאשם נהג באלימות ממשית ובבריונות. הוא יצא מרכבו ורץ לעבר המתלונן, נתלה על הרכב, סטר לו מבעד לחלון הפתוח ובהמשך הביא חפץ כלשהו, הטיח אותו על שמשת הרכב וניסה לתקוף שוב את המתלונן באמצעות חפץ זה. אף אם החבלה שנגרמה אינה חמורה (אדמומית בפנים והנאשם הורשע בתקיפה סתם ולא מעבר לכך) מדובר באירוע מפחיד אשר בוודאי השפיע קשות על המתלונן. לכך יש להוסיף את ניבולי הפה והאיומים שהושמעו באוזני השוטר בהמשך. בנקודה זו אציין כי אכן, כטענת ההגנה, מרבית הציטוטים הארוכים שהובאו בכתב האישום המתוקן אינם מהווים עבירה אולם אין להתעלם ממספר אמירות מאיימות ומתוכנן ו"מהאווירה" הכללית של הדברים.

8. הערכים המוגנים שנפגעו במקרה זה ברורים והם שלום גופו, כבודו ובטחונו של המתלונן. כמו כן יכולתו של השוטר למלא את תפקידו. כן, נפגעה תחושת הביטחון של יתר משתמשי הדרך לאור העובדה שהאירוע התרחש בכביש ראשי ובשעה בה כלי רכב עצרו עקב עומס תנועה. יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט עמית שנאמרו אמנם ביחס לשאלת המעצר, אך יפים לענייננו:

"נקעה נפשו של הציבור מהאלימות הסתמית ההולכת ומתעצמת במקומותינו. נקעה נפשו של הציבור מבריונים אלימים המטילים חתם על אזרחים תמימים שנקלעו לקרבתם של אותם בריונים, שכל "גבורתם" נידפת ומתפוגגת שעה שהם מוצאים עצמם על ספסל הנאשמים בבית המשפט, אין כמו תופעת הבריונות כדי לפגוע באיכות החיים של האזרח הקטן שמוצא עצמו מפוחד שמא בשל "מבט חטוף" או מילה "מיותרת" הוא עלול ליפול קורבן להתפרצות אלימה מצד אדם שאינו מכיר כלל כך לגבי בריונות ברחוב ובמקומות ציבוריים וכך לגבי בריונות ואלימות במקומות בילוי ובמועדונים..." (בש"פ 1802/11 נתנאל לוי נ' מדינת ישראל (16.3.2011)).

9. בית המשפט העליון קבע בשורה ארוכה של מקרים כי על בתי המשפט לתרום תרומתם בביעור נגע האלימות הפושה בחברתנו (ע"פ 5432/20 מהדי גיהאד קבהא ו-3 אח' נ' מדינת ישראל (20.12.2020); רע"פ 5128/21 אחמד סלאמה נ' מדינת ישראל (15.8.2021)). בעניין אלימות בכביש צוין כי "התופעה המתפשטת כנגד רע במחוזותינו, של נקיטת אלימות מצד נהגים בכביש כלפי נהגים אחרים היא פסולה מכל וכל, וראוי להחמיר בעונשם של הנוקטים באלימות מסוג זה" (רע"פ 5662/18 פלוני נ' מדינת ישראל (2.8.2018)). כן ראו רע"פ 3802/23 עידן הדר נ' מדינת ישראל (18.5.2023) שם צוין כי "לפנינו מקרה עגום נוסף של זעם בכבישים, שבו אדם מאבד את עשתונותו ונוקט באלימות קשה כלפי אדם זר. הקלות שבה המבקש פנה לנהוג באלימות - היא מטרידה...מעשים אלו דורשים ענישה הולמת ומרתיעה".

10. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים, בשינויים המחויבים: רע"פ 6090/23 וולד דלינסקי נ' מדינת ישראל (16.8.2023), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשני כתבי אישום, האחד בעבירת איומים כלפי נהגת בכביש והשני בעבירת תקיפה סתם ותקיפת זקן הגורמת חבלה ממש בכך שתקף שני מבוגרים כבני 70 בוויכוח על חניה. הנאשם היכה באגרופ את אחד המתלוננים בפניו, דחף אותו על הרצפה וירק עליו. בית המשפט גזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים, חרף עברו הפלילי הנקי; רע"פ 3802/23 עידן הדר נ' מדינת ישראל (18.5.2023), בו ניגש המתלונן אל רכבו של הנאשם, על רקע סכסוך בכביש, דפק על חלון רכבו ולאחר שהנאשם התעלם שב לרכבו. בשלב זה ניגש הנאשם לרכבו של המתלונן בעט בו והלם בו באגרופים. למתלונן נגרמו חבלות לרבות שברים בצלעות (עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, בניגוד לעניינו). על הנאשם הוטלו, חרף עברו הנקי ושהיו מסוים בהגשת האישום, 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון ציין כי "מעשים אלו דורשים ענישה הולמת ומרתיעה"; רע"פ 8633/21 דפנה לב נ' מדינת ישראל (29.12.2021), בו הורשעה הנאשמת בעבירת תקיפת זקן בכך שניגשה לרכבו של המתלונן, פתחה את דלתו והכתה אותו בשתי מכות אגרופ בפניו וזאת לאחר שזה "כמעט פגע" בה. כתוצאה מכך נשברו משקפיו של המתלונן ונגרמו לו המטומות וחתכים באף. על הנאשמת הוטלו 7 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים. בית המשפט העליון ציין כי "העונש שהוטל על המבקשת אינו חמור כלל ועיקר, ודומה כי צדק בית המשפט המחוזי בקביעתו כי הוא אף מקל עמה"; רע"פ 7645/20 שלמה כהן נ' מדינת ישראל (18.11.2020), בו נידון נאשם לעונש מאסר בן 15 חודשים (וכן הפעלת מאסר מותנה במצטבר) בגין עבירות אלימות. במקרה זה העיר המתלונן לנאשם על כך שניהל שיחה קולנית באוטובוס, והוא בתגובה איים עליו, בעט בגופו, דחף אותו לעבר הספסל באוטובוס, חנק אותו והיכה אותו בפניו. למתלונן נגרם דימום ונפיחות בפניו, חבלות יבשות ופצע בשפה; ע"פ 47137-03-19 מסלה נ' מדינת ישראל (8.7.2019), בו נידון נאשם לעונש מאסר בן חודשיים בעבודות שירות בגין אירוע אלימות אגב ויכוח בכביש. במקרה זה, לאחר תאונת דרכים, סרב הנאשם להזדהות, קילל את המתלונן, דחף אותו והכה באגרופ בחזהו; עפ"ג 26221-03-24 אלפסי נ' מדינת ישראל (10.2.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש בצוואת ונידון לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות. במקרה זה, המתלונן חסם עם רכבו שביל גישה הסמוך לבית העסק בו עבד הנאשם וירד מהרכב על מנת לשוחח עמו והוא בתגובה הכה באגרופים בפניו. למתלונן נגרמו פצע שטחי בעפעף ושבר באף והוא פונה לקבלת טיפול; ת"פ (קריאות) 36489-10-24 מדינת ישראל נ' פיז'ב (29.10.2024), בו הורשע נאשם בעבירת תקיפה הגורמת חבלה בכך שהיכה נהג בכביש באמצעות אלת ברזל ונידון לעשרה חודשי מאסר בפועל חרף גילו הצעיר ועברו הנקי.
11. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא עניינו, בנסיבות ביצוען, נע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל. קביעת עונשו של הנאשם
12. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה. לא נטען דבר בעניין סיכויי השיקום של הנאשם, לא התבקש תסקיר ולא הובאו בעניין זה כל ראיות ומשכך אין כל הצדקה לחריגה לקולה ממתחם הענישה.
13. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את הודאתו אשר חסכה זמן שיפוטי, כמו גם את עדות המתלונן והשוטרים וביטאה קבלת אחריות וחרטה. אציין בעניין זה כי בדבריו בפני ניכר היה שהנאשם הפנים את חומרת מעשיו, הבין את הטעויות שעשה והוא מבקש לחזור למוטב. מנגד, הבאתי בחשבון את עברו הפלילי המכביד יחסית הכולל הרשעות רבות בעבירות אלימות, סמים ורכוש והוא ריצה בעבר מספר מאסרים בכליאה. את העבירות מושא עניינו ביצע זמן לא רב לאחר שחרורו ממאסר קודם בגין עבירות אלימות כלפי עובד ציבור. התמונה המתקבלת היא של אדם נטול עכבות שהליכים פליליים קודמים לרבות מאסרים בפועל לא הרתיעו אותו. משכך, ועל רקע היעדר שינוי בתמונת המסוכנות והיעדר סיכויי שיקום ממשיים, אין מנוס מהעדפת שיקולי ההרתעה וההלימה ומהטלת עונש מאסר בגדרי המתחם.
14. לסיכום, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:
א. 8 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו - 11.6.24.
ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שנתיים כל עבירת אלימות פיזית כלפי גופו של אדם.
ג. מאסר על תנאי למשך שלושה חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שנתיים עבירת איומים.

ד. פיצוי למתלונן ע"ת מס' 1, בסך 3,000 ₪. הסכום ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.2.25 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו- תעמוד היתרה לפירעון מידי. המאשימה תמסור למזכירות את פרטי המתלונן בתוך 14 יום ותביא לידיעתו את תוכנו של גזר הדין. הודעה זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי. ניתן היום, ג' חשוון תשפ"ה, 04 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.